

Vi tillade os desuden at anføre, at den høje Regering og Rigsdag ikke have nærret Betænkelse ved i Lønningslov af 1. April 1905 at give Vandbygningsvæsenets Personale fast Ansættelse og Ret til Pension. Ogsaa dette Personales Virksomhed er i høj Grad betinget af de Nybygninger, det har at udføre; men naar man søger at bevare dette Personale ved at give det fast Ansættelse, hvorfor da ikke gøre det samme for vort Vedkommende? Til Sammenligning skulle vi anføre, at Vandbygningsvæsenets Personale, der tæller omtrent det samme Antal Ingeniører som Statsbaneanlægene, i det før angivne Tidsrum har haft Arbejder at udføre til en Værdi af 35 Mill. Kr. eller gennemsnitlig $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. aarlig.

En Indvending, der maaske vil møde vort Andragende, er den, at Ministeriet, saafremt Anlægget af ny Baner skulde tage af, kunde blive nødt til at afskedige en Del af Personalet, der endnu var arbejdsdygtig, og derved paaføre Statsbanerne en ekstraordinær Pensionsbyrde. Hertil skal bemærkes, at det store Jernbanelovforslag, der nu er forelagt Rigsdagen, ikke tyder paa, at Trangen til ny Jernbaner er i Aftagende; snarere er Forholdet dette, at foruden de i Lovforslaget omhandlede kunne store Anlæg, saasom Dobbeltspor paa vore Hovedbaner, Broer over Storstrømmen m. v., allerede nu forudses at ville komme til Udførelse i en ikke fjern Fremtid. Naar endvidere henses til Personalets Adgang til Stillinger under Statsbanedriften, om hvilken der, som bekendt, af Generaldirektionen er udtalt, at den ikke blot ikke er udelukket, men netop efter Overgangen til Statsbanerne bør være naturlig, saa tør man vistnok skønne, at Faren for overflødige Kræfter ikke er stor i et Personale af saa ringe Omfang, som der her er Tale om.

Endnu skal bemærkes, at Opførelsen af vore Lønninger paa Finansloven ikke behøver at belaste Statsbanernes Budget, naar Administrationsomkostningerne ligesom hidtil afholdes af de respektive Jernbaneanlæg, idet disse da refunderer Statsbanerne de udlagte Lønningsbeløb.

Idet vi i Henhold til det anførte fremhæve, at vore Lønningsforhold ikke lade sig tilfredsstillende ordne, saa længe den nuværende Ansættelsesmaade bibeholdes, tillade vi os at andrage den høje Regering og Rigsdag om, at vore Lønninger maa blive opførte paa Finanslovens § 6 I. og saaledes, at vi blive stillede under lige Vilkaar med Statsbanernes øvrige Personale.

København, den 12. November 1907.

F. Shierbeck.	V. Elsted.	Th. Raben.	G. Valentiner.
F. Agerskov.	C. J. Carlsen.	V. Busk.	Aug. Jørgensen.
Hj. Christiansen.	Sophus H. Andersen.	D. Simoin.	
Th. Ernst.	H. Wemb.	Viggo Bertram.	